

מ/א 100

מברק צפון יוצא אל: (1)

(2 /

מספר (1)	91	דרגת החיסות	אל: מנהל הפרוצה
מספר (2)		דרגת החיסות	לדיעת: ~~ישוב, כאן~~
מספר הדפוס		1100	מאת: הציר, פאריס
תאריך הדפוס		3.2.82	סימן המברק
מחשבה לשלח:		במשך לשלי:	

שנה בסתיו... סוד?

יהודי אתיופיה. שלנו 402.
סיחה בה פעמיים עם ד"ר מדר.

1. הנייל היה אצלי, בלונדון הי נקרא גונר הועד הצרפתי להעלה יהודי אתיופיה, כל המספרים המוזכרים במברקים בחודשים האחרונים ידועים לי, והוא העלה אותם ביוזמתו. מקובל עליו גם שבאתיופיה עצמה פעולה ההצלה כמעט בלתי אפשרית בתנאים הנוכחיים, ושאין סיכוי להשיג דבר במיית עם המשלחה. ברם, הוא הודע יועם שיפור המצב הפנימי באתיופיה והחבטעות המשטר יסגרו הגבולות הרמטית ולא תחאפשר כל הסכנות החוצה.

2. לדבריו נמצאים עתה בטודאן כשלוש אלפים יהודים, בקרב כחצי מליון פליטים אתיופים (לא אשוי ולא הכחשי), ומצבם הפיסי והחונרי מדאיג מאד. יש חשש שממשלת טודאן תחליט על החזרה הפליטים לאתיופיה, ואזי היהודים יהיו הקרבנות הראשונים לנקמתו מצד השלטונות שם. על כן יש לעשות להעברת המיידית של אלה שכבר הצליחו לצאת מאתיופיה, ואין להסתפק בכמה עשרות בכל חודש. לפניותיהם להי דומיניץ לא זכו לקבל תשובה, והם חובעים לדעה מדוע לא נעשה הכל להצלה אלה, שניתן לדעתם להעביר מטודאן ארצה. אם הטוכה"י אינה מסוגלת או אינה רוצה להעלות יהודי אתיופיה שתגיד זאת והועד שלו יבנס לפעולה. כן הוא רוצה לדעת אם תורשה הכניסה לארץ ליהודים שיגיעו בצנורות אחרים מאלה של הטוכה"י.

10/10/82
2
מ/א 100

הסוד - מנייה: (לא ישודר)

במס' 100/100

אישור

מברק צפון יוצא אל: (1)

(2 /

מספר (1)	דרגת דחיסות	אל:
מספר (2)	דרגת דחיסות	לידיעת:
תאריך ושעת תחבורה:		מאת:
בתשובה לשלח:	בהמשך לשלי:	סימן המחבר

..... סיג בטחון

- 2 -

3. לא היה מוכן לפרט מה דרכי הפעולה המוצעים על ידיו ומה האמצעים העומדים לרשותו, אך נשבע ששני דברים יקרים לו ולא יעשה דבר שיסכן אותם או יפגע בהם מדינה ישראל ויהודי אחיזופיה. על כן ימנע מפרסום האשמות, העלולות להציג ישראל כמדינה גזענית. עם זאת לא יסכים לשבת בחיבוק ידים לנוכח מה שהוא רואה כאזלת-יד או חבלה, אך הוא מסכים שכל פעולה חייבת להיות מתואמת.
4. הזכיר שידידיהם בארה"ב ובראשם אדם בשם בורגר הצליחו להוציא מספר יהודים מאחיזופיה ולהעבירם לרפ"ג, ואח"כ טרבו להתיר כניסתם לישראל. הגבתי שהיתה אולי בעיה של הוכחת זהותם בשל העדר תעודות ואם חל עליהם חוק השבות, אך שעקרונית הארץ פתוחה לכל עולה, ללא קשר עם הדרך שבה עזב את ארץ מוצאו.
5. הצעתי לו להפגש עם ה' דומיניץ בירושלים, ולברר עמו אם הצעותיו בנות בצוע (אם יש לו בכלל כאלה). תחילה השיב שלא תהיה בכך תועלת ושאין צורך שיטע ארצה, שכן ה' דומיניץ או העובדים עמו פוקדים את פאריס לעתים מזומנות. לאחר מכן הסכים לבוא ארצה אם ידע מראש שיתקבל לשיחה.
6. השאלה היא כיצד ניתן להרגיע האיש ולמנוע פעולה בלתי אחראית מצדו - ע"י דחייתו והתעלמות ממנו, או ע"י נסיון לשחפו חלקיה בפעולה המתנהלת ע"י המוסדות המוסמכים. לשיקולכם על כן אם להודיעו שהוא יכול לבוא ארצה להעלות "הצעותיו", או **לציגן חוסר של הסוכה"י יפגוש אותו כאן לאותה משרה**.
7. בדיפ רשימת טענותיו.

010010 ס (מק/0)